

Здійснювши дослідження поведінки споживачів фірми можна побудувати портрет споживача. Це чоловіки віком від 36 до 55 років з вищою освітою. Щомісячний дохід яких коливається в діапазоні від 3000 до 5000 грн. Основна сфера діяльності – промисловість, а також фінансова і страхова діяльність. Це мешканці багатоквартирних будинків. Чинниками при купівлі продукції є фактори «Ціна», «Якість», «Хороший імідж компанії» та «Поради знайомих», саме на їх основі фірма повинна будувати комунікативні та партнерські взаємовідносини зі споживачами. Для таких споживачів придбання продукції фірми є повністю запланованою купівлею в середньому ціновому сегменті. Крім того, споживач готовий доплачувати певний відсоток вартості за більш якісне технічне обслуговування або додатковий сервіс при встановленні металопластикових конструкцій.

Фірмі необхідно працювати в напрямку задоволення конкретних потреб клієнта значущих для нього персонально, тобто застосовувати персональний підхід до кожного клієнта, не працюючи по «стандартним схемам» і не використовуючи масову індивідуалізацію послуги. Дирекції треба пам'ятати, що тривалі ділові стосунки з клієнтами збільшують частоту повторних покупок, замовлення додаткових послуг, зменшує їх намір змінити постачальника та підвищує їх лояльність.

1. Ларіна Я.С. *Поведінка споживача: навч. посібник* / Я.С. Ларіна, А.В. Рябчик. – К.: Академія, 2014. – 224 с. 2. Цимбал О.І. *Система показників кількісно-якісної оцінки поведінкових реакцій споживачів на ринку підприємств туристичної сфери* / О.І. Цимбал, Л.О. Василькевич // *Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка"* – 2012. – №2. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=938>

Сахарницька Л.І.

Закарпатський регіональний Центр соціально-економічних
і гуманітарних досліджень НАН України

Ткачів С.М., Захарчук В.А.

Інститут агроєкології і природокористування НААН

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В ЛІСОВОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Розвиток лісового господарства провідних держав світу здійснюється за інвестиційно-інноваційною моделлю, що формує додаткові ресурси соціально-економічного піднесення сільських територіальних громад та забезпечує збільшення інвестиційних можливостей суб'єктів лісогосподарського підприємництва. В той час в Україні спостерігається зменшення обсягів бюджетного фінансування, які спрямовуються на лісовідновлення, дефіцит інвестицій лісогосподарських підприємств, надмірна інституціональна звуженість спектра форм, методів та джерел інвестування лісогосподарських та лісоохоронних проєктів. Також до переліку небезпечних явищ і процесів можна зарахувати масову вирубку лісів, їх неощадне використання, високу частоту виникнення лісових пожеж, несприятливий вплив процесів потепління та ін. За цих умов необхідним є пошук ефективних шляхів та інструментів поліпшення ситуації. Одними з таких можуть бути засоби фінансового характеру, до числа яких варто зарахувати інвестиції у лісові ресурси та способи інноваційного розвитку. Адже найвагомішими факторами, які визначають конкурентоспроможність та фінансову стабільність підприємств в ринковому просторі є інновації та інвестиції.

Необхідність розвитку лісового сектору у інвестиційно-інноваційному напрямі розглядається у працях О.Голуба, В.Голяна, О.Дзюбенка, А.Карпука, І.Лицура, Я.Коваля, Є.Мішеніна, О.Фурдичка та інших.

Нові технології докорінно і швидко змінили та спонукали до піднесення рівня розвитку провідних вітчизняних сільськогосподарських підприємств. А впровадження нових технологій потребує фінансових інвестицій. Тому зволікання із впровадженням інноваційно-інвестиційної моделі у лісogосподарську діяльність є неприпустимим, оскільки спричинює гальмування її розвитку та економічну деградацію, що і обумовлює актуальність теми дослідження.

Підсумовуючи викладений матеріал, можна констатувати, що є гостра необхідність активізації інвестиційної діяльності в галузі, впровадження інновацій та покращення інформаційно-комунікаційного зв'язку між установами лісogосподарського комплексу. Для цього необхідно залучати інвесторів. Підвищення конкурентоспроможності лісового господарства можливе також за рахунок імплементації інструментів Спільної аграрної політики.

Розвиток інновацій потребує великих інвестицій, які не може повністю забезпечити держава. В Україні давно постала необхідність інвестиційного забезпечення розвитку окремих секторів національної економіки, зокрема лісового сектору. Це пов'язано з: застарілою техніко-технологічною базою промислового виробництва; розбудовою виробничої та невиробничої інфраструктури; активізацією інноваційної діяльності та використанням передового досвіду інформаційного забезпечення суспільного відтворення.

Основними проблемами інвестиційно-інноваційного забезпечення розвитку суб'єктів лісogосподарського підприємництва є низький рівень концентрації капітальних інвестицій і оновлення, реконструкції та технічного переоснащення лісogотівельного та деревообробного обладнання, недостатність бюджетного фінансування лісogодновлювальних робіт; дефіцит інвестиційних ресурсів державних лісogосподарських робіт; «нездорова» інвестиційна політика приватних деревообробних підприємств.

Основними етапами удосконалення інноваційно-інвестиційної політики у сфері лісogосподарської діяльності повинні бути покращення інвестиційного клімату шляхом імплементації у вітчизняну практику апробованих за кордоном управлінських методів, упорядкування національного ринку лісogодукції та стимулювання лісogосподарських підприємств до збільшення інвестиційних вливань у нарощення лісogоресурсного потенціалу, усунення рентної привабливості господарського освоєння лісogоресурсної бази і спрямування тим самим вектору інвестиційної активності на комплексну переробку деревини. Доцільним вважається формування партнерських відносин між державою як власником переважної більшості лісових активів в особі державних лісogосподарських підприємств з суб'єктами приватного підприємництва та бізнесовими структурами, які тривалий період працюють на ринку лісogодукції та беруть участь у переважній більшості фаз лісogодуктового ланцюга. Адже, це забезпечить залучення додаткових інвестицій у лісogосподарську сферу на основі інтеграції державних лісogосподарських підприємств, дасть можливість накопичувати достатні обсяги капітальних інвестицій для реалізації капіталомістких лісogосподарських та деревообробних проєктів, зокрема будівництва лісogопереробних центрів, які дозволять забезпечувати комплексне використання відходів лісogосичного виробництва на територіях, які є ареалами діяльності кількох державних лісogосподарських підприємств. Вирішення вищезгаданих проблем сформує підґрунтя для прискореного впровадження інноваційних технологій лісogодновлення та деревообробки, що зведе до мінімуму втрати лісogосировини та підвищить рівень капіталізації лісogосподарських активів, які залучаються у відтворювальний процес.